

۲۸ - لسان شفقت و ملایمت و اجتناب از لعن و طعن و گفتار درشت و ما یتکدربه الانسان¹

از حضرت بهاء الله است قوله تعالى: لا تسبوا احداً بينكم قد جئنا لاتحاد من على الارض و اتفاهم يشهد بذلك ما ظهر من بحر بياني بين عبادى و لكن القوم اكثرهم فى بعد مبین ان يسبكم احد او يمسمكم ضرر فى سبيل الله اصبروا و توكلوا على السامع البصير انه يشهد و يرى و يعمل ما اراد بسلطان من عنده انه هو المقتدر القدير .

در كتاب اقدس و قوله جل و عز: انما تعمم القلوب باللسان كما تعمم البيوت و الديار باليد و اسباب اخر قد قدرنا كل شئ سبباً من عندنا تمسكوا به و توكلوا على الحكيم الخبير .

و قوله تعالى: اى رفيق عرشى بد مشنو و بد مبین و خو را ذليل مكن و عويل برمياری یعنی بد مگو تا نشنوی و عیب مردم را بزرگ مدان تا عیب تو بزرگ ننماید و ذلت نفسی مپسند تا ذلت تو چهره نگشاید پس با دل پاک و قلب طاهر و صدر مقدس و خاطر منزّه در ایام عمر خود که اقل از آنی محسوب است فارغ باش تا به فراغت ازین جسد فانی به فردوس معانی راجع شوی و در ملکوت باقی مقرر یابی .

و در لوح بشارات است قوله الامنع: یا اهل بهاء شما مشارق محبت و مطالع عنایت الهی بوده لسان را بسب و لعن احدی میالائید و چشم را از آنچه لایق نیست حفظ نمائید آنچه را دارائید بنمائید اگر مقبول افتاد مطلوب حاصل و الا تعرض باطل ذروه بنفسه مقبلین الی الله المهیمن القیوم . سبب حزن مشوید تا چه رسد به

¹ و در قرآن است قوله تعالى: " و قولوا للناس حسناً لا یحب الله لجهنم بالسوء من القول الا من ظلم . " و قوله تعالى: " و الذین هم عن اللغو معرضون " و قوله: و اذا مرزوا باللغو مرزوا کراماً و قوله: " یا ایها الذین آمنوا لا یسخر قومٌ من قوم عسى ان ینصروا خیراً منهم . . . و لا تلمزوا انفسکم و لا تنازروا باللقاب ینس الاسم السوء بعد الايمان و من لم یثب فاولنکمهم الظالمون یا ایها الذین آمنوا اجتنبوا کثیراً من الظن ان بعض الظن اثم و لا تجسسوا و لا یختب بعضکم بعضاً ایحکم ان یأکل لحم أخیه میتاً فکفرتموه و اتقوا الله ان الله توابٌ رحیمٌ یا ایها الناس انا خلقناکم من ذکرٍ و أنثی و جعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عند الله اتقیکم ان الله علیمٌ خبیر . و قال رسول الله ان الله عز و جل حرم الجنة على کل فحاش بنی قلیل الحیاء لا یبالی بما قال و لا ما قیل فیهِ . و فی الحدیث: ان الله یعطى الرفق ما لا یعطى على العنف کما فی الرفق من الخیر نفی العنف من الشر . و این بیت از عماد فقیه است:

گر در جهان دلی ز تو خرم نمیشود

باری چنان مکن که شود خاطری حزین

بهوش باش دل را ز قهر نخراشی بناخی که توانی گره گشائی کرد و عن ابی هریره قال رسول الله انکم ان لم تسعوا الناس باموالکم فلیسعیهم منکم بسط الوجه و حسن الخلق . و قال رسول الله " ما دخل الرفق فی شیئی الا زانه و ما دخل الخرق فی شیئی الا شانه و قال طوبی لمن تواضع فی غیر منقصة و أنفق ما لا جمعه فی غیر معصية و یرحم اهل الدل و المسکنة و خالط اهل الفقه الحکمة " و عن ابی عبدالله من علامة شرک الشیطان الذی لا شک فیهِ ان ینسب الی الذل فحاشا لا یبالی بما قال و لا ما قیل فیهِ .

فساد و نزاع امید است در ظلّ سدرهٔ عنایت الهیه تربیت شوید و بما اراد الله عامل گردید همه اوراق یک شجرند و قطره‌های یک بحر .

و در لوح خطاب به حاجی محمد کریم خان است قوله الاعلیٰ: لو تمشی بلا حذاء و تنام بلا وطاء و تنوح فی العراء لخیرٌ لک من ان تحزن من آمن و هدی .

و در کتاب عهدی قوله الاعز: ای اهل عالم شما را وصیت مینمایم به آنچه سبب ارتفاع مقامات شما است به تقوی الله تمسک نمائید و به ذیل معروف تشبّث کنید . براستی میگویم لسان از برای ذکر خیر است آنرا بگفتار زشت میالائید عفا الله عمّا سلف از بعد کلّ باید بما ینبغی تکلم نمایند و از لعن و طعن و ما یتکدّر به الانسان اجتناب نمایند مقام انسان بزرگ است .

وقوله عزّ بیانه: دانای آسمانی میفرماید گفتار درشت بجای شمشیر دیده میشود و نرم آن بجای شیر کودکان جهان ازین بدانائی رسند و برتری جویند .

و قوله الاکرم: اذکروا العباد بالخیر و لا تذکروهم بالسوء و بما یتکدّر به انفسهم . . . لسان از برای ذکر حق است حیف است بغیبت بیالائید و یا به کلماتی تکلم نمائید که سبب حزن عباد و تکدّر است .

و قوله الحق: لسان شفقت جذّاب قلوب است و مائدهٔ روح و بمثابه معانی است از برای الفاظ و مانند افق است برای اشراق آفتاب حکمت و دانائی .